

ὁ Τσάρος δὲν τοῖμα ἔτι νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς πολεμικῆς λείας. Καὶ τοῦτο, διότι ἄλλοι λύκοι περικυκλοῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν βλέπουσι ζηλοτύπως. Ὁ δὲ μέγας καγγελλάριος τῆς Γερμανίας, ὅστις σήμερον εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἀνὴρ τῆς γῆς, δὲν ἐλάλησεν ἔτι. — Αἰόλις ἐκεῖνος λαλήσῃ, πεντήκοντα, ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, λάτρεις τῆς ἐπιτυχίας, θὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης του, καὶ θὰ ἀποτελέσωσι δημοσίαν γνώμην, εἰς ἣν ὁ Βίσμαρκ ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσθέσῃ πεντακοσίας χιλιάδας πυροβόλων καὶ δέκα χιλιάδας τηλεβόλων. Εἶναι δὲ οὗτοι λόγοι ἰσχυροί, οὓς ἡ κυβέρνησις τῆς Πετροπόλεως ὡς ἐννοήσῃ κατὰ τὴν πρῶτην λέξιν.

«Ὡμεῖς βεβαίως ἀγνοοῦμεν τί ἐν τοῖς συμβουλίαις αὐτῶν παρασκευάζουσιν οἱ ἀξιόφρονες ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰς τύχας τῶν λαῶν. Οὐχ ἔττον ἡ γενικὴ πορεία τῆς συγχρόνου ἱστορίας ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προῖδωμεν ὅτι τὰ μικρὰ Κράτει θὰ παρασυρθῶσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐλπίδος τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἡ ἰσχὺς καταβάλλει τὸ δίκαιον.

«Ὡμεῖς δὲ παλαισταὶ τοῦ κοινωνισμοῦ, τί εἴμεθα ἀπέναντι τῶν μεγάλων τούτων Κρατῶν, τῶν καταπληκτικῶν τούτων μηχανῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς;

«Εἴμεθα ἡ ἐλευθέρᾳ διάνοις, εἴμεθα ἡ συνείδησις, εἴμεθα ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ δικαιοσύνη, εἴμεθα ἡ νέα ἰδέα, ἡ ἀναγκαία πρόοδος, ἣν οὐδὲν δύναται νὰ παρακωλύσῃ, ἡ βαδίζουσα, ἡ προχωροῦσα ἀπαύστως, — εἴμεθα τὸ κύμα, ὅπερ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ προχώματα.

«Τρέμετε δεσπότες! τρέμετε ἄνθρωποι κτῆνοι! Νικηταὶ τῆς σήμερον, θὰ ἤσθε οἱ ἡττημένοι τῆς αὔριον!»

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐχειροκροτήθη θερμῶς, ὁ δὲ δημοσιογράφος ἐγείρα· θυρυλαίαν εἰσῆλθεν εἰς σκοτεινὸν διάδρομον.

Ἐν τῷ βᾶθει τοῦ διαδρόμου ἤκουετο ὁ κανονικὸς κρότος πιστηρίου λειτουργούντος. Ἦτο ὁ κρότος, ὃν εἶχεν ἀκούσει ἡ Βάνδα.

IV

Ἡ μυστικὴ ἀλληλογραφία (4)

Ὁ Ναρκιλέφ, ὁ ἐπιρροτισμένος τὰ τῆς ἀλληλογραφίας, ἀνέγνω γενομένης τῆς φωνῆς τὰς σπουδαιότερας ἐπιστολάς. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἦσαν κρυπτογραφικαὶ καὶ εἶχον ἀποστα-

λῆ εἰς αὐτοὺς δι' εἰδικῶν ταχυδρόμων ἢ ἐμμέσως, — διότι ἐδυσπίστουν εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.

Εἶχε θέσει αὐτὸς εἰς δύο φακέλλους: εἰς τὸν μὲν τὴν ἐξωτερικὴν ἀλληλογραφίαν, εἰς τὸν ἕτερον τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

— Ἀνέγνω, πάσα: τὰς ἐπιστολάς αὐτάς. Ὡς ἀνακοινώτω ὑμῖν τὰς σπουδαιότερας.

ΠΙΕΝΝΗ

«Πρωτοποκράτης διαφόρων κοινωνιστῶν πολωνῶν καὶ μικρορρώτων, ὡς διανειμάντων εἰς τοὺς Ρουθῆνους τῆς Οὐγγαρίας βιβλία καὶ φυλλάδια ἀπηγορευμένα.»

ΕΛΛΑΣ

«Ἡ ἐκδοσις κοινωνιστικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἑλληνικὴ Δημοκρατία*, ἥ: οἱ συντάκται ἐφυλακίσθησαν χιμεσίως.»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

«Τὸ γερμανικὸν κοινωνιστικὸν κόμμα ποιεῖται καθ' ἑκάστην προσόδου, αἵτινες ἐρεθίζουσι τὰ νεῦρα τοῦ Βίσμαρκ καὶ ταχύνουσιν τοὺς ὕπνους του. Μὴ κατορθώσας νὰ διευθύνῃ τὸ κίνημα τοῦτο καὶ νὰ διευθύνῃ τοὺς ἀρχηγούς, εἶρε νευρόσπαστόν τι, ὅπερ ἔθετο ἐπὶ κεφαλῆς ἐργατικοῦ τινος συνεδρίου. Οἱ ἐργάται προχώρουσι δὲθεν εἰς αὐτό, ἀλλὰ γελῶσιν ὑπὸ τὸν μύστακα.»

ΑΓΓΛΙΑ

«Ἡ βιομηχανικὴ κρίσις ἐπιτείνεται ὁπτιμέραι. Ἡ κατάστασις τῶν ἐργατῶν καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἰκτρά. Ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἡμερομισθίου. Ἐντεῦθεν φοδὶρὰ ἀθλιότης καὶ ἀλλεπάλληλαι ἀπεργαίαι, εἰς τε τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα καθὼς καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα. Πανταχοῦ δυσἀρέσκεια, ἐρεθισμός, ἐργατικαὶ διαμαρτυρήσεις. Ἐν Λονδίῳ, ἀπεργαίαι τῶν κτιστῶν.»

ΒΕΛΓΙΚΗ

«Ἡ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ ἐργατῶν πάλη ἐπιτείνεται. Σπουδαία στάσις ἐν Seraing. Ἐφρονέθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοί.»

ΙΤΑΛΙΑ.

«Ταραχαὶ ἐν Φερράρα καὶ Παλλαμπρούτζ. Φοδὶρὰ ἀθλιότης ὑποδοθηθείσης τὸ κοινωνιστικὸν κήρυγμα. Οἱ ἐκεῖ ἀδελφοὶ τείνουσιν ἡμῖν τὴν χεῖρα κρίζοντες: Θάρρος!»

— Δὲν θὰ λείψω ἡμῖν τὸ θάρρος, εἶπεν ὁ πρίγγιψ Σιλίνος. Ἡ σπουδαία αὕτη ἀλληλογραφία δέον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ προσεχοῦς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν φύλλου.

— Πάντες οἱ λαοί, προσέθετο ὁ Ναρκιλέφ, εὐρίσκονται ἐν ταῖς δόξαις τοῦ τοκετοῦ τῆς χειραφετήσεώς των. Ἰδοὺ νῦν ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν ἀνταπόκρισις.

ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ ΣΟΥΜΑΡΑΣ

«Ἡ Μάτσα Σουδοτίνη, καταδικασθεῖσα ἐπὶ ἐγκλήματι κοινωνιστικοῦ κηρύγματος, ἀπέθανεν εἰκοσιδιέτης, ἐν τινι μικρῷ χωρίῳ ὅπου τὴν εἶχον ἐξορίσαι μακρὰν τῶν φίλων τῆς καὶ πάντων στερουμένη. Πολλοὶ ἔτι εἶναι ἐτοιμοθάνατοι.»

— Πρέπει ὅσον τάχιστα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς αὐτοὺς βοήθειαι, εἶπεν ὁ δόκτωρ Πολέτιν.

— Εἶναι δύσκολοι, παρετήρησεν ὁ Πλαδλιβσκις, νὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς βοήθειαν, χωρὶς νὰ δώσωμεν ὑπονοίας.

— Τότε πρέπει νὰ ἀποστείλωμεν ἑκακτον ἀπεσταλμένον, εἶπεν ὁ πρίγγιψ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΣΑΡΔΟΥ

Μυθιστόρημά τι ἐπιγραφόμενον *Καρλίνος* καὶ δημοσιευθὲν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς εἰς τὸν *Φιγαρώ* δὲν ἔσχε καλὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σαρδοῦ ἐμείνεν ἐτι ἀγνωστον. Μὴ ἀποθαρρυνθεὶς ὁμῶς συνέγραψε πάλιν μέγα δράμα, ἐπιγραφόμενον *Fleur de Liane*, οὗτινος ἡ σκηνὴ ὑπετίθετο εἰς Καναδᾶν.

Ἀλλ' οὐδὲ τὸ δράμα τοῦτο ἔσχε ἐκδοκίαν ἐπιτυχῇ. Πλὴν ἐνῶ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔργον ἐναυάγει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕτερον ἔργον, περιτόκτον γενόμενον, ὁ *Κωφός* δὲ συγγραφέων ἀρκούντως γνωστῶν, τοῦ Παύλου Φεβᾶλ καὶ Ἀνικῆτου Βουρζοᾶ ἐπλήρου τὰ θυλάκια δολῶν τῶν ἐργολάβων τῶν θεάτρων τῶν Παρισιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Σαρδοῦ, ὅστις εἶχε λάβει μέρος οὐ μικρὸν εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔργον, ὅστις πρῶτος ἐφραντάσθη καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Φεβᾶλ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ὑφὴν τοῦ δράματος, οὐδὲ χρήματα εἶχεν ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ, οὐδ' ἐβλεπε τὸ ὄνομα τοῦ ἀναγγελλόμενον εἰς τὰ προγράμματα!

(4) Ἡ ἀλ' ἡ' οἱ γραφεῖς αὗται εἶναι ἀθηναιτικαί.

Μία γυνή!...

Ἰδοὺ αὐτὴ τέλος πάντων· μάλιστα ἰδοὺ δύο, βεβαίως οἱ ἀναγνώτται ἡμῶν θὰ τὸ ἐπερίμενον. Τινὲς νομίζουν ὅτι τοῦτο εἶνα μόνον κενὴ φράσις, καὶ ὁμῶς εἶνε γεγονός· ὅτι ἐν τῷ βίῳ παντός καλλιτέχνου, εὐρίσκεται πάντοτε γυνή· τις ὀφείλουσα ν' ἀνελεῖται ἢ νὰ κόψῃ τὸ νῆμα τοῦ μίτου τῆς τύχης.

Ἡθοποιός τις, καλῶμένη τότε μὲν Λεόν, σήμερον δὲ Σαρδού, ἐγνώρισε τὸν μέλλοντα συγγραφεὰ τῶν Ἐπιστηθίων μας, ἀκριβῶς ὅποτε ἐξησθετισμένος ἦδη ἐκ τῶν ματαίων προσπαθειῶν, ἰφοῦ καὶ πάλιν ἐδοκίμασε ν' ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· τρία ἢ τέσσαρα νέα ἔργα, ἅπερ ἀπέχομεν νὰ ὀνομάσωμεν, ἦτο ἕτοιμος νὰ παραιτήσῃ διὰ παντός τὰ γράμματα καὶ τοὺς πειρασμούς των καὶ νὰ ζητήσῃ μικρὰν ἔττω καὶ ἀφανῆ θέσιν δημοτικοῦ ἱατροῦ ἐν τινὶ χωρίῳ τῆς Ὠβέρνης ἢ τῆς Νορμανδίας.

— Γνωρίζετε τὴν Δεζαζέ;

— Ἐγώ; δὲν τὴν εἶδα ποτέ.

— Θέλετε μίαν ἐπιστολὴν δι' αὐτήν;

— Πρὸς τινὰ σκοπόν;

— Διὰ νὰ παρουσιασθῇτε πρὸς αὐτήν καὶ νὰ τὴν γνωρίσετε· ἴσως γράψετε δι' αὐτὴν κανὲν μέρος...

— Τὸ μέρος τὸ ἔχω ἕτοιμον· εἰς μίαν τῶν δώδεκα ἀνεκδότων κωμωδιῶν μου ἔχω ἐν πρόσωπον, τὸ ὅποιον φαίνεται ἐπιτήδες πλασμένον δι' αὐτήν.

— Πῶς καλεῖται ἡ κωμωδία;

— Candide.

— Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή. Γνωρίζετε ποῦ κατοικεῖ ἡ Δεζαζέ;

— Ὅχι.

— Εἰς τὸ Seine-Post.

— Θὰ ὑπάγω αὐριοί.

— Αὐριοί! Τὸ αὐριον τοῦτο προῶριστο νὰ ἐξαλείψῃ πᾶσας τὰς ὁδύνας τῆς γῆς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὁ Σαρδού ὤφειλε νὰ πύσῃ καταβαίνων. Βραδύτερον θ' ἀνῆρχετο ἀκαταπαύστως καὶ ἐλάμβανε τὴν πρέπουσαν θέσιν ἐν τῇ φήμῃ καὶ τῷ πλούτῳ.

Ὁ Σαρδού ἐπορεύθη καὶ ἐγένετο δεκτός· ὑπὸ τῆς παρυλῦτου σχεδόν, ἀλλὰ συμπαθοῦς ἀείποτε ἠθοποιοῦ, τῆς Νινῶν δὲ Λακλώ τῶν Παρισινῶν θεάτρων, μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῇ εἰλικρινοῦς εὐπροσηγορίας. Ἐδέχθη αὕτη τὸ χειρόγραφον, τὸ ἀνέγνωσε καὶ δύο ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σαρδού νὰ γείνῃ δεκτὸν καὶ νὰ παρασταθῇ τὸ ἔργον του.

Ἐπεσχέθη καὶ προσεπάθησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της. Ὁ Σαρδού ἦν ὁ συριχθεὶς συγγραφεὺς τοῦ *Καπηλείου* καὶ οὐδεὶς ᾔθελε οὔτε κἂν νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τὸ κοινὸν λησμονεῖ εὐκόλως τοὺς

θριάμβους, ἀλλὰ τὰς ἥττας ὅχι· ὡς πρὸς τοῦτο ἔχει μνήμην σιδηρᾶν.

Ἡ Candide περιπλανήθη ἀπὸ θεάτρου εἰς θεάτρον πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργολάβου τινὸς φιλανθρώπου (ταῦτόν ὡσεὶ ἐζητεῖ τὴν φιλοσοφικὴν λίθον ἢ τὸ ἀεικίνητον) καὶ οὐδαμοῦ εὔρε τοιοῦτον, μάλιστα ἓνα καὶ μόνον εὔρε εἰς τόσων καταδεχθέντα νὰ τὴν ἀναγνώσῃ. Οὗτος ἀπέδωκε μετὰ ἕξ μῆνας (!) τὸ χειρόγραφον πρὸς τὴν Δεζαζέ, λέγων ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὐ μόνον δὲν εἶχε παραγάγει τι τὸ καλόν, ἀλλὰ καὶ ἀνίκανος ἦτο ὅλως διόλου νὰ γράψῃ ἔργον, ἔστω καὶ μέτριον διὰ τὸ θεάτρον.

— Ἀλλὰ ἀντέλεξεν ἡ Δεζαζέ, ἔχει πολὺ πνεῦμα.

— Πιθανόν· ἀλλὰ διὰ νὰ γείνῃ ὡρολογιοποιός, οὐχὶ δραματικὸς ποιητής.

Μετὰ τινὰ ἔτη, ὅποτε τὸ ὄνομα τοῦ Σαρδού ἦρκει ὅπως πληρώσῃ θεατῶν τὸ θεάτρον, ὁ αὐτὸς ἐργολάβος ἐπορεύθη πρὸς τὸν Σαρδού παρακαλῶν αὐτόν νὰ τῷ γράψῃ κωμωδίαν τινὰ, ὅπως δι' αὐτῆς ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τοῦ θεάτρου του.

— Κύριέ μου, ἀπήντησεν ὁ Σαρδού, πρέπει νὰ μοὶ πληρώσῃτε ἀκριβὰ τὰς κωμωδίας μου, διότι τὰς γράφω ὑποκλεπτὼν τὸν καιρὸν ἀπὸ τοῦ ἀληθὲς ἐπάγγελμά μου τοῦ ὡρολογιοποιοῦ.

— Πλὴν...

— Τίποτε, φίλτατε· ἐκρατήσατε ἄλλοτε τὸ χειρόγραφόν μου ἐπὶ ἕξ μῆνας. Εἶναι ἕξ μῆνες χαμένοι, πρὸς δισχίλια φράγκα κάμνουν 12,000 φράγκων. Πληρώσατέ μοι 12,000 φράγκα, πλὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συγγραφέως καὶ θὰ σᾶς δώσω τὴν νέαν κωμωδίαν.

Ὁ ἐργολάβος ἐδέχθη. Ἀλλ' ὅσοι τὸν γνωρίζουσι προσωπικῶς διηγοῦνται ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀποποιεῖται μὲν τὰς κωμωδίας ὅσαι δὲν τῷ ἀρέσκουσι, διακηρύττει ὁμῶς ὅτι πάντες οἱ συγγραφεῖς εἶναι νέοι πλήρως ἐλπίδων καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ δοξάσωσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὸ θεάτρον.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ οὐδεὶς πλὴν τῶν χαμαιλεόντων, ἐξῆσέ ποτε διὰ τοῦ ἀέρος καὶ μόνου ὁ Σαρδού ἔκαμεν ἀρκετὰ χρήν, ἢ κατὰ τὴν φράσιν εὐφυοῦς τινός, ἔκαμε καὶ αὐτὸς τὸ χρέος του.

Ἔϊτε διότι ἠθέλησε νὰ σπουδάσῃ ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του τὴν ὁδύνην, ἢν αἰσθάνεται ὁ ὀφειλέτης, ὅποτε πλησιάζει νὰ λήξῃ ἡ προθεσμία, εἴτε ἕνεκα ἄλλων κατεπειγόντων αἰτίων, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ προθεσμία ἐληξεν καὶ ὁ Σαρδού δὲν ἐπλήρωσε.

Οἱ κλητῆρες τὸν κατεδίωκον.

Ἡ Θάλεια ὁμῶς λαβοῦσα οἶκτον ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐνδόξου ἱεροφάντου, ἔκαμεν ὥστε ὁ ἐντεταλμένος τὴν σύλληψιν τοῦ Σαρδού δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἦεν ἀφανὴς τῆς Μελλομένης λάτρης, γράφων ἐνίοτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιδοτηρίων καὶ τῶν κατασχέσεων, τραγωδίας!

Μαθὼν ὅτι τὸ καταδιωχόμενον θῆμα ἦτο κωμικὸς συγγραφεὺς, ὁ κλητῆρ ἀντὶ νὰ συλλάβῃ τὸν Σαρδού, συνέδεσε μετ' αὐτοῦ φίλιαν, ὁ δὲ Σαρδού ἠναγκάσθη ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ τὸν *Βερκιγγετόριον*, τραγωδίαν τινὰ, ἣν ὁ κλητῆρ εἶχε καταστρώσει πλήρως ἐλπίδων.

Ἡ συνεργασία διήρκεσε μέχρις ὅτου ὁ Σαρδού κατάρθωσε νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς καταδιώξεως τοῦ μετρίοφρονος Ῥακίνη τοῦ Προτωδικείου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἑλβετικὴ τις ἐφημερίς βεβαιεῖ, ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκιψ Λουδοβίκος Ναπολέον, πρὸ τῆς εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἀναχωρήσεώς του, εἶχεν ὑπογράψῃ μετὰ τινος ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν συμβόλαιον διὰ τὸ ποσὸν 30,000 λιρῶν στερλινῶν ἢτοι φράγκων ἑπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων.

Τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐμελλε νὰ περιηγηθῇ τὰς μεγάλας Ἰνδίας, αἱ διάφοροι ἀγγλικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι δὲν ἐδέχοντο νὰ ὑπογράψωσι συμβόλαιον ἀσφαλείας ἐν μόνον δι' ὁλόκληρον τὸ ποσόν. Ἀλλ' ἐζήτησαν νὰ ὑπογραφῶσι πλείονα συμβόλαια ἀνελθόντα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 1420 διὰ ποσὰ ποικίλλοντα μεταξὺ τῶν 100 χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν καὶ τῶν 10 χιλιάδων.

Κατὰ τὰ συμβόλαια ταῦτα, εἴαν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐφανεύετο ἐν τῷ ταξιδίῳ του, αἱ διάφοροι ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι θὰ ἦσαν ὑποχρεωμέναι νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν ὑπογράψαντα· τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τριακοσίων πεντήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων (ἀριθ. 355,000,000).

Οἱ Ἀγγλοὶ πάντοτε πρακτικοὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῶν ἐπιχειρήσεως ἐζήτουν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸν καταρτισμὸν τὰς ζημίας εἰς πλειοτέρους ὑποχρέους,